

Gellér Lóránt és Jakó Géza látogatása

Gellér Lóránt (1922–) okleveles gépészmérnök, aki 1939-ben érettségizett iskolánkban és 1948 óta külföldön (1952 óta Kanadában) él, 2008. március 12-én délután kétórás látogatást tett a Trefortban. Több kanadai mérnök-kamarai, illetve egyetemi kitüntetés tulajdonosa. Számos nemzetközi konferencián volt előadó, és szakterületén igen sokat publikált. Egy világszerte sikeresen alkalmazott, az acélkötelek roncsolásmentes vizsgálataira szerkesztett műszer egyik kifejlesztője. Látogatására elkíserte őt három angliai születésű és Angliában élő rokona, közöttük bátyjának (aki szintén az iskolánkban érettségizett) lánya. Míg 1989 júniusában az ötven éves találkozójukon Gellér Lóránt még hét egykori osztálytársával találkozhatott, és látogathatott el hozzánk a Trefort utcai Mintába, lehet hogy az 1939-ben érettségizett osztályból most már ő az egyetlen, aki még vizsgálhatja egykori iskoláját. Látogatása során szívesen emlékezett mindarra, és mesélt mindarról, amit a Mintában tanáraitól kapott. (A képen az osztálya látható az 1934/35-ös tanévben. Ő maga a felső sorban jobbról a második.)

Jakó Géza (1930–) nemzetközi hírű gégeész-orvosprofesszor 1948-ban érettségizett a Trefortban. 1956 óta az Egyesült Államokban él. Már több éve – amióta felvette újra a kapcsolatot iskolánkkal, főképpen a fizika munkaközösség vezetőjével, Chikán Éva tanárnővel – rendszeresen adományoz a fizikaszertárnak kísérleti eszközöket, műszereket, amelyeket a tanításban a kísérletek során felhasználhatunk. 2007. májusában is járt az épületben, akkor az osztálya 59 éves érettségi találkozóján. (Egyik osztálytársa, Kapsza Miklós mintegy húsz sorban emlékezik meg róla a 2006/2007-es évkönyv 203. oldalán.)

Gellér Lóránt, aki 1939-ben végzett, és Jakó Géza, aki 1940-ben iratkozott be a Trefort utcai Mintagimnáziumba, diákként nem ismerhették egymást. Nem találkoztak hosszú és tartalmas életük során a tengeren túlon sem. Egy szerencsés véletlen folytán 2008. június 18-án Budapesten mégis megismerkedhettek. Gellér Lóránt néhány hétre, Jakó Géza néhány napra látogatott vissza az óhazába. Egymástól függetlenül mindketten ugyanarra az időpontra, ugyanabba az étterembe hívták meg néhány barátjukat, ismerősüket, hogy őket vendégül lássák. E sorok írója – aki így mindkét meghívásnak egyszerre tudott eleget tenni – örömmel ismertette össze a két öregdiákot, így tanúja volt annak is, hogy a két idős ember – az egyik 86, a másik 78 éves – miként barátkozott össze régi – ha nem is közös, de a közös iskolához köthető – emlékeikből kiindulva. Friss szellemmel, jó humorérzékkel megbeszélhették a nagyvilág dolgait is, hiszen életeik térben és időben igen nagy távlatokat fognak át. Búcsúzáskor telefonszámot és címet cseréltek – mint a diákok, akik hirtelen jó baráttra lelnek – és egyszer talán újra találkoznak valahol a Föld egy másik pontján, akkor azonban már nem a véletlen hozza majd őket össze.

Mohay Péter

Gellér Lóránt, Chikán Éva, Jakó Géza az Ötpacsirta utcai étteremben